

”Pollock læst og påskrevet”

Anders Troelsen, lector emeritus

At visse former for abstrakt kunst undertiden betegnes som »konkret kunst« siger noget om vanskelighederne ved fænomenet og begrebet »abstraktion«. I en fænomenologisk tradition som den, Gottfried Boehm repræsenterer, henviser sproget til faste egenskaber og leksikale betydninger, der abstrakt knytter sig til kategorier, mens billedet er en fremtrædelse, som ikke henviser til en stabil, bagvedliggende identitet. Det er et spørgsmål, om Boehms modstilling mellem et »hvad« og et »hvordan« er holdbar, men jeg vil forsøge at tematisere abstraktionsbegrebet med udgangspunkt i forskellige kunsthistoriske italesættelser af Jackson Pollocks malerier, som i usædvanlig grad er blevet beskrevet uensartet. Diskussionen vil i forlængelse heraf berøre Worringers abstraktionsbegreb, dekonstruktivistiske opfattelser af materialitet (især Didi-Hubermann) samt det semiotiske diagram- eller skemabegreb (Peirce).